

De Kerkstraat anno 1955 - 1960

Waarom hebben we met z'n allen geen foto genomen van Maes(tje), meester-banketbakker in de Kerkstraat, je weet wel, naast het kruideniers-winkeltje van Coppens en rechttegenover cinéma Palace ?

Ik zie hem nog zo voor me, zijn gestalte vulde de hele deuropening, hij stond daar zo majestueus en was met zijn dikke buik een levende reclame voor zijn gezellig winkeltje.

Zijn kundige handen lagen symmetrisch gevouwen over zijn witte schort, en zijn grijze haardos leek met bloem bestoven. Zijn brilletje wilde maar niet recht op zijn neus blijven staan. Alsof zijn ogen niets aan scherpte wilden missen van de gezellige bedrijvigheid in eigen buurt.

Toch heeft hij me nooit gewaarschuwd dat dit beeld, die straat, en die sfeer slechts voorbehouden waren voor mijn kinderjaren. Dat later alles anders zou zijn en dat ik ooit nog zou verlangen naar de rumoerige ijzergieterij van Everaert bij de aanblik van de huidige Ravelingen.

In ons gezin verliep iedere zondag volgens hetzelfde patroon. We kregen elk twee frank zakgeld, de groten vijf, en hoe kon een kind het beter besteden dan aan wat snoep ?

De hele week al beslisten we vooruit wat we die zondag zouden kopen, en toch... Eenmaal in het winkeltje van Maes met zijn feestelijke deurbel en zijn twee trapjes hoog, konden we maar niet beslissen.

Spiegels aan de muurwand leken de uitgestalde lekkernijen wel te verdubbelen !

Rechts hing op kindshoogte een glazen kastje, en daar lagen de rijkdommen waar we reeds dagen van droomden. Zwarte rekkers, vleesjes in pastelkleuren, zure hosties, hartjes met spreuken, zuurbollen, rode likstokken, vier pickels voor één frank...

Hoe konden we ooit tot een compromis komen tussen ons beperkt budget en die bonte keuze ?

Diana Maes, de dochter, heeft meer dan eens een engelengeduld moeten opbrengen voor ons. Gelukkig had ze haar spiegels, haar lang krullend haar en de kokette gewoonte om - bij ieder onbespied moment - haar lok-

ken met een speels gebaar naar achteren te schudden. Ongehuwd, haar leven slijtend tussen zoetigheden en kinderen, was ze eigenlijk wél lief... maar we begrepen het toen nog niet...

Met Pasen en Sinterklaas was er feest in het uitstalraam. Toen creëerde de grote baas een meesterwerk van chokolade en glazuur, waar geen enkele heistenaar naast kon kijken. Soms was het een vuurtoren, soms een kerk, een schip of zelfs de Heistse reuzen. Ieder jaar leken zijn kunststukken groter en mooier te worden, alsof ze een spel speelden met zijn eigen creativiteit.

De meringues (meiveilleusen ? - waarom verfransen wij toch altijd de lekkere dingen ???) die we nu eten zijn licht en versierd met filterdunne chokoladeschilfertjes, zodat je er makkelijk twee op zou kunnen. De meringues van Maestje waren bestrooid met échte chokoladekorrels en in de meringue zelf kon je nog bijten. Aan één echte met boterroom had je ruim voldoende, omdat je wist dat dit éné taartje het voorrecht en de bekroningen waren van die éné zondag.

En toen was het kermis...

Voor die speciale gelegenheid werd ons weekgeld vertienvoudigd. We waakten met pijnlijke zorgvuldigheid over ons 20 f stuk dat glinsterde in de voorjaarszon. Er werd overleg gepleegd tussen ons, kinderen, want er waren diverse mogelijkheden.

Ofwel konden we twee ritjes meedraaien op de paardemolen en dito op de overdekte rups, ofwel konden we onszelf eens trakteren op oliebollen met poedersuiker als toetje bovenop. We konden ook in de Vlamingstraat bij trapjes-op, oftewel "dikke Bertha" een massa snoepgoed kopen. Zoals... een stekjesdoosje gevuld met limonade-poeder én een klein speenflesje vol kleurige bolletjes, waar je pop later nog uren zoet zou mee zijn. De jongens konden een autootje kopen of een rode appel, allemaal dingen die we anders nooit konden veroorloven van onze traditionele twee zondagsfranken.

Wij kozen voor het laatste, alhoewel ons kinderhartje in gedachten meedraaide op de paardenmolen met zijn felle kleuren, zijn ingezette spiegeltjes, zijn voetbeugels en zijn uitnodigende muziek. Eén broer koos voor de kermis en voor het klatergoud, waar hij echter een kater aan overhield ! Na tien minuutjes was de pret voorbij, met een herinnering rijker en een illusie armer.

Een hele namiddag heeft hij toen gewerkt op ons gemoed en op ons geweten... dat het hem al lang speet van die kermis, dat hij de floche niet had kunnen bemachtigen voor een extra-ritje, en dat hij zich in feite maar eenzaam had gevoeld in die bonte wereld alleen. Met gulle hand hebben we hem toen maar ons extra-snoep, wat we het minst lekker vonden, toebedeeld. Het ventje heeft waarschijnlijk nooit begrepen dat onze maagjes eigenlijk ook al genoeg hadden aan al die onze-lieve-vrouw-tjes, met hun lichtbruine kleurtjes, en hun wrange nasmaak na tien stuks.

Ons gebuurte, uren kan ik erover mijmeren.

Iedereen in Heist had zo zijn beurt, zijn eigen volk, maar de Kerkstraat vond ik toch wel héél speciaal.

Daar woonde Gusten Vandenbroele, de man van de strandezeltjes, weet je wet, en Louise Crombrugghen, die met haar lekker koekebrood een andere dimensie gaf aan je zondagen.

Voor verse mel moest je bij Vivey zijn, de melkman.

Alleen moest je, na het koken van de melk, het dikke vel erbij nemen.

Je had het patronaat met de bibliotheek, en Dartje of "Café De Sportman", waar de deur altijd open stond, en waar een echte juke box zoete klanken naar je uitstrooide, zodat je de hele weg naar huis kon meezingen.

Maes(tje) die in het voorbijgaan steeds zijn hand op je hoofd legde en die je steeds "maatje" noemde.

Maurice Bulcke met zijn mooie stoffenwinkel en zijn keurige maatpakken

Voor naaigerief moest je in de Kardinaal Mercvierstraat zijn bij Boutsens of bij Treesje, maar dat is een ander verhaal...

Wat hebben we met zijn allen toch beel beleefd en zoveel zien verloren gaan...

Nu zijn er nóg snoepwinkeltjes, en ze doen o zo hard hun best om er retro uit te zien.

Maar de geur is weg, en de mensen zijn weg, en er zijn zelfs geen zondagen meer... want nu vieren we alle dagen zondag.

Of is dat dwaze hart van mij weer aan het dromen van ...

"wat had kunnen zijn..." ?

Rita Vandewalle